

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Prop. 100 LS

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	A Forslag til lov om endringer i lov om skipssikkerhet	16	
2	Bakgrunn	7	B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip	17	
2.1	Innledning	7			
2.2	Nærmere om forordningen	8			
2.3	Høring	9			
2.4	EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023	9			
3	Gjennomføring i norsk rett	11	Vedlegg		
4	Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning	12	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (omarbeiding)	18
4.1	Innledning	12			
4.2	Særlig om myndighetsoverføring og forholdet til Grunnloven	12			
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	14	2	EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 av 8. desember 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	31
6	Konklusjon og tilrådning	15			

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Prop. 100 LS

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

*Tilråding fra Nærings- og fiskeridepartementet 4. april 2025,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Nærings- og fiskeridepartementet foreslår i denne proposisjonen endringer i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) og anmoder om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 av 8. desember 2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip.

Forordningen gjelder kontrollsystemet med anerkjente classeselskap som fører tilsyn med skip på vegne av nasjonale sjøfartsmyndigheter. Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen inne-

bærer i stor grad en videreføring av gjeldende regelverk. Nytt ved forordning 391/2009 er at Europakommisjonen gis myndighet til å ilegge classeselskaper sanksjoner i form av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt. Som følge av EØS-avtalens to-pilarsystem, skal den sanksjonsmyndigheten forordningen legger til Kommisjonen, legges til EFTAs overvåkningsorgan, ESA, i EFTA-pilaren.

Hensikten med lovendringen er å tilrettelegge for gjennomføring av EUs regelverk om classeselskap. I denne proposisjonen foreslår Nærings- og fiskeridepartementet at det fastsettes en

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

hjemmel i skipssikkerhetsloven som gir ESA myndighet til å ilegge klasseselskaper økonomiske sanksjoner, og at det i samme lov fastsettes en gjennomføringsbestemmelse, slik at forordningen kan inkorporeres i norsk rett gjennom en forskrift som fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

Gjennomføringen av EØS-komiteens beslutning anses som en sak av særlig stor viktighet, da den innebærer en overføring av myndighet til et internasjonalt organ og også krever lovendring. Det er av den grunn nødvendig med Stortingets

samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning etter Grunnloven § 26 andre ledd. EØS-komiteens beslutning omfatter flere rettsakter, men det er bare rettsakten som knytter seg til innlemmelse av forordning nr. 391/2009 i EØS-avtalen som reiser konstitusjonelle spørsmål, og dermed krever samtykke fra Stortinget. EØS-komiteens beslutning 326/2023 og forordning nr. 391/2009 i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Bakgrunn

2.1 Innledning

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, henger sammen med Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15 av 23. april 2009 om regler og standarder for classeselskap og inspeksjon av skip og relevante aktiviteter i sjøfartsadministrasjoner. Rettsaktene er en del av den tredje sjøsikkerhetspakken, og er i all hovedsak en videreføring av reglene i rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse, med senere endringer, som allerede er innlemmet i EØS-avtalen. Direktiv 94/57 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 30/95, og er endret ved direktiv 97/58, 2001/105 og 2002/84. Formålet med rettsaktene i forordningen er å endre systemet for EUs anerkjennelse av classeselskap, slik dette ble etablert gjennom direktiv 94/57. Det opprinnelige direktivet er ved direktiv 2009/15 og forordning 391/2009 splittet opp i et *direktiv* som retter seg mot medlemsstatene og som gjelder forholdet mellom medlemsstatene og classeselskapene, og en *forordning* som retter seg mot classeselskaper, og som har til formål å forsterke kontrollsystemet med disse. Forordningen er en bindende rettsakt med direkte virkning i EU, og som sådan skal gjøres til del av EFTA-statenes interne rettsorden, til forskjell fra direktivet hvor medlemsstatene selv står fritt til å bestemme formen og midlene for gjennomføring. Det er dermed valgt en ny lovteknisk måte å gjennomføre regelverket på i EU, noe som blant annet gir et enhetlig kontrollsystem med godkjente classeselskaper, ved at reglene som retter seg mot classeselskapene er gitt i forordning.

Forordningen viderefører tidligere regler for godkjenning av classeselskaper, men har videre til hensikt å forsterke kontrollsystemet med classeselskapene. Dette gjøres blant annet gjennom at Kommisjonen gis myndighet til å ilegge godkjente classeselskaper økonomiske sanksjoner i form av

overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt ved grove og/eller gjentatte brudd på det aktuelle regelverket. Etter direktiv 94/57 var tilbaketrekking av classeselskapenes godkjenning den eneste sanksjonsmuligheten. Det anses som viktig å kunne adressere brudd på forordningens bestemmelser på en rask, effektiv og proporsjonal måte for å kunne redusere risikoen for at mangler utgjør en fare for sikkerhet og miljø. Forordningen innfører hjemler for å kunne ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, hvilket departementet vurderer som effektive virkemidler for å sikre at gjeldende krav overholdes. Bestemmelsen om utmåling, og prosessen i forkant av en eventuell ileggelse av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, ivaretar grunnleggende rettigheter og sikrer at classeselskapet blir hørt underveis i prosessen.

Hovedprinsippet i EØS er at EFTA og EU utgjør to pilarer i samarbeidet. Det institusjonelle rammeverket for EØS-avtalen blir derfor omtalt som et to-pilarsystem. Som følge av EØS-avtalens to-pilarsystem, skal den sanksjonsmyndigheten forordningen legger til Kommisjonen, legges til EFTAs overvåkingsorgan (ESA) i EFTA-pilaren. Ved å legge bøteleggingskompetansen til ESA vil man i størst mulig grad speile det systemet som er etablert på EU-siden, og sikre en enhetlig bøteleggingspraksis i hele EØS-området. Myndighetsoverføringen innebærer at ESA vil kunne fatte rettslig bindende vedtak i form av sanksjoner med virkning for norske rettssubjekter.

Arbeidet med innlemmelse av forordningen har av ulike grunner tatt tid. To-pilarsystemet forutsetter at ESA skal tillegges myndighet til å ilegge classeselskap økonomiske sanksjoner for grove eller gjentakende overtredelser av det aktuelle regelverket. En slik myndighetsoverføring reiser konstitusjonelle spørsmål, ettersom Grunnloven bygger på en forutsetning om at statsmaktens kompetanse skal utøves av nasjonale organer. Videre har arbeidet med å fremforhandle tilpasningstekster tatt tid. Det har både vært prosesser i EFTA, og EFTA-statene har vært i forhandlinger med Kommisjonen om tilpasningstekst. I arbeidet med tilpasningstekst avventet man også utfallet av andre lignende saker, som f.eks. innlemmelse av

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

forordning (EF) nr. 216/2008 (EASA) på luftfartsområdet og forordning (EF) nr. 1901/2006 (pediatriforordningen) om legemidler til barn, som begge blant annet gjelder avgivelse av bøteleggingskompetanse til ESA. Stortingets EØS-komité har vært orientert om arbeidet med å innlemme forordningen i EØS-avtalen.

2.2 Nærmere om forordningen

Forordning 391/2009 viderefører tidligere regulering av classeselskapers rettigheter og plikter når det gjelder godkjenning på fellesskapsnivå, men har i tillegg nye bestemmelser knyttet til kontroll med classeselskapene. Formålet er å sikre at classeselskapene som utfører tilsyn på vegne av nasjonale sjøfartsmyndigheter oppfyller høye kvalitetskrav for å kunne føre tilsyn med at skip oppfyller gjeldende miljø- og sikkerhetskrav, og oppnå et felles nivå av oppfølging av classeselskapene på tvers av medlemsstatene.

Ved direktiv 94/57 ble det fastsatt felles regler og standarder for virksomheter som skal føre tilsyn med skip på vegne av nasjonale sjøfartsmyndigheter, og det ble etablert en ordning med godkjenning på fellesskapsnivå i EU. Opprinnelig la direktiv 94/57 kompetansen til å anerkjenne classeselskapene til medlemsstatene selv, i tråd med den praksisen som eksisterte før det ble innført EU-regelverk på området. I henhold til endringer i direktiv 94/57, og nå gjennom forordning 391/2009 og direktiv 2009/15, er det Kommisjonen som godkjenner classeselskapene som kan føre tilsyn på vegne av sjøfartsmyndigheten. I Norge er det Sjøfartsdirektoratet som fører tilsyn med norskflaggede skip og utenlandske skip i norske farvann. Nærmere bestemte oppgaver knyttet til inspeksjon og tilsyn kan imidlertid delegeres til anerkjente classeselskap. Det er per i dag elleve anerkjente classeselskap innenfor EØS-området som nasjonale myndigheter kan autorisere til å utføre maritime tilsynsoppgaver. Nærings- og fiskeridepartementet har med hjemmel i skipssikkerhetsloven § 41 andre ledd avtaler med seks av disse classeselskapene om delegering av tilsynsmyndighet.

Artikkel 3 og 4 i forordning 391/2009 viderefører ordningen med anerkjennelse av classeselskapene på fellesskapsnivå, og gir blant annet regler for hvordan medlemsstater skal gå frem om de ønsker å gi bemyndigelse til et classeselskap som ennå ikke er anerkjent.

Artikkel 5 viderefører gjeldende ordning med Kommisjonens oppfølging av de godkjente klasse-

selskapene, og gir Kommisjonen hjemmel til å treffe nødvendige forebyggende og utbedrende tiltak i tilfeller der et godkjent classeselskap ikke har oppfylt minstekrav eller forpliktelser i henhold til forordningen, eller at classeselskapets prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning har blitt betydelig dårligere. Forordning 391/2009 er tydeligere på at Kommisjonen formelt kan kreve gjennomføring av tiltak enn det som var tilfellet i direktiv 94/57, og manglende gjennomføring kan håndheves med økonomiske sanksjoner etter artikkel 6. Artikkel 6 vil omtales nærmere nedenfor.

Artikkel 7 viderefører reguleringen knyttet til når Kommisjonen kan trekke tilbake anerkjennelsen av et godkjent classeselskap. Tilbaketrekking av anerkjennelse skal blant annet skje dersom gjentatte og alvorlig manglende overholdelse av minstekriterier utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet, dersom selskapet forhindrer Kommisjonens vurdering, eller dersom selskapet unnlater å betale ilagte økonomiske reaksjoner.

Artikkel 8 viderefører tidligere ordning med Kommisjonens evaluering av de anerkjente classeselskapene for å verifisere at classeselskapene overholder forpliktelsene i henhold til forordningen, og at de oppfyller fastsatte minstekrav. Slik evaluering skal skje regelmessig, og minst hvert andre år. Artikkel 8 oppstiller også regler for utvelgelse av classeselskaper som skal vurderes. Det følger av artikkel 8 nr. 2 at Kommisjonen i denne vurderingen særlig skal legge vekt på den anerkjente organisasjonens prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning på ulykkesforekomstene, og på de rapportene som medlemsstatene har utarbeidet i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2009/15.

Nytt i forordning 391/2009 er at Kommisjonen gis myndighet til å ilegge anerkjente classeselskap økonomiske reaksjoner. Etter artikkel 6 nr. 1 bokstav a kan Kommisjonen ilegge et godkjent classeselskap overtredelsesgebyr dersom organisasjonen ved grove eller gjentatte brudd ikke overholder minimumskravene som følger av artikkel 8 nr. 4, artikkel 9, artikkel 10 og artikkel 11. Bestemmelsene forsterker kontrollsystemet med classeselskapene og innfører en bidragsplikt for at kontrollen skal kunne gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte, og en samarbeidsplikt med andre classeselskaper for å sikre en ensartet og harmonisert praksis. Videre følger det av samme bestemmelse at Kommisjonen kan ilegge overtredelsesgebyr dersom et dårligere prestasjonsnivå er uttrykk for alvorlige mangler i organisasjonens struktur, systemer, prosedyrer eller

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

interne kontrollrutiner. Etter artikkel 6 nr. 1 bokstav b kan Kommisjonen ilegge et overtredelsesgebyr hvis organisasjonen med forsett har gitt Kommisjonen feil, ufullstendige eller villedende opplysninger i forbindelse med Kommisjonens regelmessige vurdering av organisasjonen, jf. artikkel 8 nr. 1, eller på annen måte hindret Kommisjonen i å gjennomføre denne vurderingen.

Videre fremgår det av artikkel 6 nr. 2 at Kommisjonen kan ilegge et godkjent klasseselskap tvangsmulkt dersom organisasjonen ikke gjennomfører forebyggende og utbedrende tiltak som Kommisjonen har pålagt den, eller gjennomfører dem med uberettiget forsinkelse, inntil de pålagte tiltakene er gjennomført fullt ut.

Ved utmålingen av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt etter artikkel 6 nr. 3, skal det legges vekt på preventive hensyn, at gebyret skal stå i rimelig forhold til overtredelsens grovhet, og klasseselskapets økonomiske situasjon. Videre skal det tas hensyn til i hvilken grad sikkerheten eller miljøet ble utsatt. Overtredelsesgebyr og tvangsmulkt kan først ilegges etter at klasseselskapet har fått anledning til å uttale seg, og størrelsen på overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt skal ikke overskride 5 % av selskapets gjennomsnittlige omsetning de tre foregående regnskapsårene.

2.3 Høring

Nærings- og fiskeridepartementet sendte den 24. november 2016 et høringsnotat om endring av skipssikkerhetsloven på høring, med frist for uttalelse 13. januar 2017. I høringsnotatet foreslo departementet en ny bestemmelse i skipssikkerhetsloven som regulerer myndigheten lagt til ESA, samt at det fastsettes nødvendig hjemmel for å kunne gjennomføre forordningen som forskrift i norsk rett.

Høringsutkastet ble lagt ut på regjeringen.no og sendt til følgende høringsinstanser

Arbeids- og sosialdepartementet
Finansdepartementet
Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Kulturdepartementet
Olje- og energidepartementet
Samferdselsdepartementet

Fiskeridirektoratet
Kystverket

Advokatforeningen

Det norske maskinistforbund
DNV GL
Fellesforbundet
Fiskebåt
Fraktestartøyenes Rederiforening
Landsorganisasjonen i Norge
NHO Sjøfart
Norges Rederiforbund
Norsk Sjømannsforbund
Norsk Sjøoffisersforbund
Næringslivets hovedorganisasjon

Departementet mottok syv høringsvar. Ingen hadde merknader til høringsutkastet. Dette gjaldt følgende høringsinstanser: *Advokatforeningen, Arbeids- og sosialdepartementet, DNV GL, Fellesforbundet, Fiskeridirektoratet, Samferdselsdepartementet og Sjømannsorganisasjonene i Norge* (Det norske maskinistforbund, Norsk Sjømannsforbund og Norsk Sjøoffisersforbund).

Når lovproposisjonen nå fremmes, er det noen år siden høringen. Forordningens innhold er ikke endret etter høringen, og departementet vurderer at det ikke har vært nødvendig med en ny høring. Departementet vurderer imidlertid at det er lovteknisk mer hensiktsmessig med en annen plassering i skipssikkerhetsloven enn det som ble foreslått i høringen, slik at ny bestemmelse står i bedre sammenheng med resterende forpliktelser for klasseselskapene.

Det bemerkes at Sjøfartsdirektoratet vil fastsette en ny forskrift for å gjennomføre forordningen, og at denne vil følge en alminnelig høringsprosess.

2.4 EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023

EØS-komiteen besluttet den 8. desember 2023 å innlemme forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip i EØS-avtalen. Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke. Det er kun Norge som har tatt slikt konstitusjonelt forbehold. I de tilfeller det er tatt konstitusjonelt forbehold, følger det av EØS-avtalen artikkel 103 nr. 1 at EØS-komiteens beslutning først blir bindende for Norge etter at man har meddelt partene at de forfatningsmessige kravene er oppfylt, det vil si at Stortinget har gitt sitt samtykke til at forordningen skal bli en del av EØS-avtalen.

I henhold til EØS-komiteens beslutning skal EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport) endres ved at forordning nr. 391/2009 med tilknyttede retts-

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

akter tas inn i EØS-avtalen. EØS-komiteens beslutning inneholder flere rettsakter, herunder både gjennomføringsforordninger og beslutninger. De fleste rettsaktene gjelder godkjenninger eller tilbaketrekking av godkjenninger av klasseselskap. Det er kun rettsakten som gjelder gjennomføring av forordning 391/2009 i EØS-avtalen som reiser konstitusjonelle spørsmål eller krever lovendringer, og som krever Stortingets samtykke for å kunne gjennomføres i norsk rett.

Komiteebeslutningen artikkel 1 fastsetter tilpasninger til forordningsteksten, slik at forordningen tilpasses EFTA-statene. Gjennomgående går tilpasningstekstene ut på at oppgaver og ansvar i forordningen som er lagt til Kommisjonen, legges til ESA i EFTA-pilaren. Det vil likevel være Kommisjonen som skal legge frem sine vurderinger og forslag til handlemåter under forordningen og at oppgavene utføres av Kommisjonen i nært samarbeid med ESA.

Til forordningens artikkel 3 nr. 1 følger det av tilpasningsteksten at henvendelser fra EFTA-stater om å anerkjenne et klasseselskap skal sendes til ESA, som skal videresende denne til Kommisjonen. ESA skal i slike tilfeller, sammen med den respektive EFTA-staten, være involvert i vurderingene av om det aktuelle klasseselskapet oppfyller kriteriene for å bli anerkjent, men beslutningen skal treffes av Kommisjonen.

Etter artikkel 5 i forordningen skal Kommisjonen kreve at anerkjente klasseselskaper treffer nødvendige og forebyggende tiltak dersom Kommisjonen anser at de ikke har oppfylt minstekriteriene som er fastsatt i vedlegg 1 eller andre forpliktelser i henhold til forordningen. Det følger av tilpasningsteksten at dersom det dreier seg om anerkjente klasseselskap med hovedforetak i en EFTA-stat, og som er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal Kommisjonen utføre disse oppgavene, i nært samarbeid med ESA. Ethvert tiltak overfor en organisasjon som

har sitt hovedforetak i en EFTA-stat, og som er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal treffes av ESA. Kommisjonen skal da fremlegge sin vurdering og et forslag til handlemåte for ESA. Tilsvarende tilpasningstekst gjelder for artikkel 6 nr. 1.

Kommisjonens beslutninger om økonomiske reaksjoner kan overprøves av EU-domstolen. I artikkel 6 nr. 4 som gjelder EU-domstolens domsmyndighet, tilføyes det at EFTA-domstolen skal ha tilsvarende myndighet når det gjelder beslutninger truffet av EFTAs overvåkningsorgan. Disse kan i henhold til artikkel 6 nr. 4 oppheve, redusere eller øke ilagt gebyr eller tvangsmulkt.

I artikkel 8, som omhandler evaluering av anerkjente klasseselskap, fastsetter tilpasningsteksten i nr. 1 og nr. 2 at for organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal vurderingene foretas av ESA, sammen med den respektive EFTA-staten og i nært samarbeid med Kommisjonen.

Den kompetanse som legges til ESA ved tilpasningstekst til artikkel 5, 6 og 8 vil per dags dato ikke ha noen praktiske implikasjoner, da det ikke finnes anerkjente klasseselskaper med hovedsete i EFTA-statene som er anerkjent på bakgrunn av en anmodning fra en EFTA-stat.

Artikkel 2 i EØS-komiteens beslutning fastsetter at teksten til forordningen på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 9. desember 2023, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens 103 nr. 1 er inngitt. Gitt Norge sitt forbehold i saken, vil beslutningen først tre i kraft etter at Stortinget har gitt sitt samtykke, se punkt 4.1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

3 Gjennomføring i norsk rett

Forordninger skal i henhold til EØS-avtalens artikkel 7 bokstav a gjøres til del av den interne rettsordenen til avtalepartene «som sådan». Dette innebærer at forordninger som hovedregel skal gjennomføres i nasjonal rett ved inkorporasjon. Det vil si at forordningen med de tilpasninger som avtales ved innlemmelse i EØS-avtalen, gjøres gjeldende som norsk lov eller forskrift, ord for ord.

Gjennomføringen av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendring. For å gjennomføre forordningen i norsk rett foreslås endringer i skipssikkerhetsloven. Forordningen som sådan foreslås gjennomført gjennom for-

skrift, og det legges til rette for dette ved å fastsette hjemmel til å gi forskrift i et nytt skipssikkerhetsloven § 41 tredje ledd. Departementet legger opp til at ESAs myndighet til å ilegge økonomiske sanksjoner, jf. forordningen artikkel 6, gjennomføres i norsk rett ved fastsettelse av ny § 41 a i skipssikkerhetsloven. I tillegg endres formuleringen «klassifikasjonsselskaper» i § 41 andre ledd, til «klaseselskap». Dette er løsningen som ble foreslått i høringen, men med en ny plassering i skipssikkerhetsloven som står i bedre sammenheng med de resterende forpliktelser for klaseselskaper.

4 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning

4.1 Innledning

EØS-komiteen vedtok 8. desember 2023 å endre EØS-avtalen vedlegg XIII (Transport) ved å innlemme forordning nr. 391/2009 i EØS-avtalen.

Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen krever lovendring, og reiser spørsmål om adgangen til å overføre myndighet til ESA til å ilegge classeselskaper overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt, og Norge deltok derfor i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke. Beslutningen blir da ikke bindende for Norge før forbeholdet er hevet, det vil si at Stortinget har gitt sitt samtykke, jf. EØS-avtalen artikkel 103.

4.2 Særlig om myndighetsoverføring og forholdet til Grunnloven

Forordningen gir Kommisjonen myndighet til å ilegge anerkjente classeselskaper sanksjoner i form av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt på nærmere bestemte vilkår, jf. artikkel 6 nr. 1 og 2. Som følge av EØS-avtalens to-pilarsystem, er det foreslått at den myndigheten forordningen legger til Kommisjonen skal legges til ESA dersom det dreier seg om classeselskap som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat, og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat. Det vises til gjennomgangen av tilpasningene som er foretatt i EØS-komiteebeslutningen i punkt 2.4.

Dette vil gi ESA myndighet til å fatte rettslig bindende vedtak med virkning for norske rettssubjekter. Det samme vil gjelde for EFTA-domstolen, jf. forordningen art. 6 nr. 4. En slik myndighetsoverføring reiser konstitusjonelle spørsmål ettersom Grunnloven bygger på en forutsetning om at den myndigheten som den omhandler, iallfall i utgangspunktet, bare skal utøves av norske statsorganer, jf. St.prp. nr. 50 (1998–99) punkt 4.3.1. Etter sikker konstitusjonell praksis kan likevel Stortinget etter Grunnloven § 26 andre ledd med alminnelig flertall samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende». Grunnloven gir selv ingen direkte veiledning for denne vurderingen. Praksis, slik den er kommet til uttrykk i

forbindelse med Stortingets behandling av tidligere saker, tar utgangspunkt i den enkelte kompetansebestemmelsen i Grunnloven som det er tale om å gripe inn i. Gjennom praksis har det blitt identifisert en rekke relevante momenter.

Etter praksis er relevante momenter blant annet den nærmere arten av myndigheten som overføres, omfanget av myndighetsoverføringen, om myndighetsoverføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde, om myndighetsoverføringen er basert på gjensidighet og likeverdig deltakelse, samt arten av de samfunnsmessige og politiske interesser som berøres. I praksis er det også lagt vekt på i hvilken grad norske myndigheter har mulighet til å avbøte uheldige virkninger av myndighetsoverføringen. Høyesterett la i sin betenkning (HR-2021-655-P) disse momentene til grunn ved vurderingen av om myndighetsoverføringen ved innlemmelse fjerde jernbanepakke i EØS-avtalen var «lite inngripende», og uttalte på side 22 blant annet at: «Den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen må tillegges stor vekt (...). Dette må vurderes konkret ut fra hvilke samfunnsområde det dreier seg om, hvor avgrenset myndighet det gjelder, og om det i stor grad dreier om utøvelse av et faglig eller på annen måte avgrenset skjønn snarere enn å foreta brede samfunnsmessige avveininger». Denne forståelsen av Grunnlovens regler for myndighetsoverføring ble bekreftet av Høyesterett i HR-2023-2030-P om innlemmelse av EUs tredje energimarkedspakke.

Artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordningen gir Kommisjonen, og gjennom tilpasningsteksten ESA, adgang til å fastsette henholdsvis overtredelsesgebyr og tvangsmulkt for classeselskap ved gjentakende eller grove brudd på regelverket. Overføring av myndighet til å ilegge sanksjoner med direkte virkning overfor norske virksomheter, anses i utgangspunktet å utgjøre et relativt omfattende inngrep i norsk forvaltningsmyndighet.

Myndighetsoverføringen vil i dette tilfellet være av et svært begrenset omfang, på et bestemt og avgrenset saksområde, der det i dag ikke er noen norske virksomheter som blir berørt av lov-

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

endringen. Det Norske Veritas (DNV) er det eneste norske klasseselskapet som omfattes av regelverket. DNV er allerede godkjent av Kommisjonen etter anmodning fra Danmark, og er dermed omfattet av regelverket som innlemmes i EØS-avtalen. Eventuelle sanksjoner mot DNV vil derfor måtte ilegges av Kommisjonen, og innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil ikke medføre ytterligere konsekvenser for DNV. Det er kun for det tilfelle Norge i fremtiden skulle ønske å autorisere et klasseselskap som ikke allerede har EU/EØS-godkjenning at det vil bli aktuelt for ESA å ilegge et klasseselskap et overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt. Departementet kjenner ikke til at det er andre selskaper som ønsker å søke autorisasjon. Det er derfor svært begrenset hvor mye ESA vil bruke sin bøteleggingskompetanse. Departementet vurderer på denne bakgrunn at de praktiske implikasjoner av en myndighetsoverføring til ESA vil være svært begrenset.

Den økonomiske sanksjonen kan i henhold til artikkel 6 nr. 3 ikke overstige 5 % av klasseselskapets gjennomsnittlige årsomsetning siste tre regnskapsår. Dette kan potensielt utgjøre betydelige beløp, men selv om størrelsen på gebyret isolert sett kan tale mot at myndighetsoverføringen vil være «lite inngripende», vil dette kun være ett moment i helhetsvurderingen. Dermed ønsker ESA å ilegge et klasseselskap en økonomisk sanksjon, er de pliktig til å forelegge saken for en rådgivende komité bestående av

EØS/EFTA-statene, jf. artikkel 6 nr. 1. Norge vil her ha en høy grad av innflytelse på ESAs beslutninger om hvorvidt det skal ilegges sanksjoner og eventuelt i hvilket omfang, noe som trekker i retning av at myndighetsoverføringen er «lite inngripende». Videre vurderes det at myndigheten som overføres ivaretar et allment anerkjent formål, nemlig ivaretagelse av sikkerhet innenfor den maritime sektoren. Myndigheten som avgis er på et svært avgrenset område, hvor den reelle samfunnsmessige betydningen av myndighetsoverføringen er svært liten.

Norge har også tidligere akseptert ordninger som langt på vei ligner på myndighetsoverføringen i forordning 391/2009, blant annet innen luftfart. Forordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler for sivil luftfart og opprettelsen av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA) gir Kommisjonen kompetanse til å ilegge bøter for brudd på reglene i forordningen. I norsk rett er forordningen gjennomført i lov om luftfart, hvor ESA er gitt kompetanse til å ilegge bøter for brudd på forordningen. Forordning 216/2008 er i dag i sin helhet erstattet av forordning (EU) 2018/1139 som trådte i kraft i norsk rett fra 1. juli 2024.

Samlet sett, vurderer Nærings- og fiskeridepartementet at myndighetsoverføringen er av en så begrenset og av reelt sett lite praktisk karakter at den vurderes for å være «lite inngripende», og at Stortingets samtykke til innlemmelse kan innhentes i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Nærings- og fiskeridepartementet legger til grunn at gjennomføringen av forordningen ikke vil ha økonomiske eller administrative konsekvenser for

næringen eller det offentlige da det i hovedsak innebærer en videreføring av gjeldende regler.

6 Konklusjon og tilråding

Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen reiser spørsmål om adgangen til å overføre myndighet til ESA til å ilegge klasseselskaper overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt, og Norge deltok derfor i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke. I de tilfeller det er tatt konstitusjonelt forbehold, følger det av EØS-avtalen artikkel 103 at EØS-komiteens beslutning først blir bindende for Norge etter at man har meddelt partene at de forfatningsmessige kravene er oppfylt, det vil si at Stortinget har gitt sitt samtykke.

Nærings- og fiskeridepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til godkjenning av innlemmelse av forordningen med tilpasningstekst i EØS-avtalen.

Nærings- og fiskeridepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov om skipssikkerhet og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

til lov om endringer i lov om skipssikkerhet

I

I lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet gjøres følgende endringer:

§ 41 andre ledd skal lyde:

Departementet kan inngå avtale med ett eller flere *klasseselskap* om at tilsynsmyndighet kan overlates til vedkommende institusjon. Avtalen skal regulere omfanget av og vilkårene for slik overlatelse.

§ 41 tredje ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift med nærmere bestemmelser om krav til anerkjente klasseselskap m.m.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

Ny § 41 a skal lyde:

§ 41 a *Myndighet lagt til EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen*

EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen kan ilegge foretak eller sammenslutninger av foretak økonomiske reaksjoner som nevnt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for klasseselskap og inspeksjon av skip, slik denne er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XIII, kapittel V, pkt. 55e.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av bestemmelser som utfyller bestemmelsen nevnt i første ledd.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

I

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 av 8. desember 2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (omarbeiding)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹, under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, i lys av Forlikskomiteens felles forslag av 3. februar 2009³, og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Rådskonklusjon 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse⁴, er blitt betydelig endret flere ganger. Ettersom det skal gjøres ytterligere endringer, bør direktivet av klarhets hensyn omarbeides.
- (2) På grunn av arten av bestemmelsene i direktiv 94/57/EF, synes det hensiktsmessig at disse bestemmelsene omarbeides til to forskjellige fellesskapsrettsakter, nemlig et direktiv og en forordning.
- (3) Organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, bør kunne tilby sine tjenester i hele Fellesskapet og konkurrere med hverandre, samtidig som de sikrer et likeverdig sikkerhets- og miljøvernivå. De nødvendig faglige

standardene for deres virksomhet bør derfor fastsettes og anvendes på en ensartet måte i hele Fellesskapet.

- (4) Det bør tilstrebes å nå dette målet gjennom tiltak som i tilstrekkelig grad samordnes med arbeidet til Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og eventuelt bygger på og utfyller det. Medlemsstatene og Kommisjonen bør dessuten fremme IMOs arbeid med å utvikle et internasjonalt regelverk for anerkjente organisasjoner.
- (5) Det bør fastsettes minstekriterier for anerkjennelse av organisasjoner med sikte på å øke sikkerheten til og hindre forurensning fra skip. Minstekriteriene fastsatt i direktiv 94/57/EF bør derfor styrkes.
- (6) Med henblikk på å gi en førstegangs anerkjennelse til organisasjoner som ønsker å få bemyndigelse til å arbeide på vegne av medlemsstatene, kan overholdelsen av minstekriteriene fastsatt i denne forordningen vurderes mer effektivt på en harmonisert måte og på sentralt hold av Kommisjonen sammen med de medlemsstatene som anmoder om anerkjennelse.
- (7) Anerkjennelse bør bare gis på grunnlag av organisasjonens prestasjonsnivå med tanke på kvalitet og sikkerhet. Det bør sikres at omfanget av denne anerkjennelsen til enhver tid er i samsvar med den faktiske kapasiteten til den aktuelle organisasjonen. Ved anerkjennelse bør det dessuten tas hensyn til forskjellene i anerkjente organisasjoners rettslige status og foretaksstruktur, samtidig som det fortsatt sikres at minstekriteriene fastsatt i denne forordningen anvendes på en ensartet måte, og at fellesskapskontrollene virker effektivt. Uavhengig av foretaksstruktur bør den organisasjonen som skal anerkjennes, yte tjenester over hele verden, og dens rettssubjekter bør være underlagt globalt solidaransvar.

¹ EUT C 318 av 23.12.2009, s. 195.

² EUT C 229 av 22.9.2006, s. 38.

³ Europaparlamentsuttalelse av 25. april 2007 (EUT C 74 E av 20.3.2008, s. 632), Rådets felles holdning av 6. juni 2008 (EUT C 190 E av 29.7.2008, s. 1), Europaparlamentets holdning av 24. september 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), rådsbeslutning av 26. februar 2009 og Europaparlamentets regelverksresolusjon av 11. mars 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁴ EFT L 319 av 12.12.1994, s. 20.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

- (8) De tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordningen, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁵.
- (9) Særlig bør Kommisjonen gis myndighet til å endre denne forordningen for å innarbeide senere endringer av internasjonale konvensjoner og tilknyttede protokoller, koder og resolusjoner, for å oppdatere minstekriteriene i vedlegg I og for å vedta kriteriene for å måle effektiviteten av reglene og prosedyrene samt de anerkjente organisasjonenes prestasjonsnivå med hensyn til sikkerheten til og hindring av forurensning fra deres klassede skip. Etter som disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen, blant annet ved å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- (10) Det er av avgjørende betydning at det raskt, effektivt og på en forholdsmessig måte kan treffes tiltak dersom en anerkjent organisasjon ikke oppfyller sine forpliktelser. Det viktigste målet bør være å rette opp eventuelle mangler med sikte på å fjerne en mulig trussel mot sikkerheten eller miljøet på et tidlig stadium. Kommisjonen bør derfor gis nødvendig myndighet til å kreve at den anerkjente organisasjonen treffer nødvendige forebyggende og utbedrende tiltak, og til å ilegge bøter og tvangsmulkt som tvangstiltak. Når Kommisjonen utøver denne myndigheten, bør den gjøre det på en måte som er i samsvar med grunnleggende rettigheter, og den bør sikre at organisasjonen har mulighet til å uttrykke sine synspunkter under hele saksgangen.
- (11) I samsvar med tilnæringsmåten på fellesskapsplan skal beslutningen om å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon som ikke oppfyller forpliktelsene fastsatt i denne forordningen, dersom de ovennevnte tiltakene viser seg å være ineffektive eller organisasjonen på annen måte utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet, treffes på fellesskapsplan, og dermed av Kommisjonen, på grunnlag av en komitéframgangsmåte.
- (12) Den løpende etterfølgende overvåkingen av de anerkjente organisasjonene med sikte på å vurdere om de overholder bestemmelsene denne forordningen, kan utføres mer effektivt hvis den harmoniseres og sentraliseres. Det er derfor hensiktsmessig at Kommisjonen sammen med den medlemsstaten som anmoder om anerkjennelsen, blir tillagt denne oppgaven på vegne av Fellesskapet.
- (13) Som et ledd i overvåkingen av anerkjente organisasjoners virksomhet, er det av avgjørende betydning at Kommisjonens inspektører har adgang til skip og data om skip uavhengig av skipets flaggstat, for å fastslå om de anerkjente organisasjonene overholder minstekriteriene fastsatt i denne forordningen med hensyn til alle skip i deres respektive klasser.
- (14) De anerkjente organisasjonenes evne til raskt og korrekt å identifisere svakheter i sine egne regler, prosesser og interne kontroller er av avgjørende betydning for sikkerheten til de skipene de inspisere og sertifiserer. Denne evnen bør styrkes ved hjelp av en kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenhet, som bør være uavhengig av kommersielle eller politiske interesser, og som kan foreslå felles tiltak for vedvarende forbedring av alle anerkjente organisasjoner og sikre godt samarbeid med Kommisjonen.
- (15) De anerkjente organisasjonenes regler og prosedyrer er en viktig faktor for å øke sikkerheten og forebygge ulykker og forurensning. De anerkjente organisasjonene har innledet en prosess som bør føre til harmonisering av deres regler og prosedyrer. Denne prosessen bør fremmes og støttes av Fellesskapets regelverk, siden den bør ha en positiv virkning på sjøsikkerheten samt på konkurranseevnen til den europeiske skipsbyggingsindustrien.
- (16) Harmoniseringen av de anerkjente organisasjonenes regler for utforming, bygging og periodisk besiktelse av handelsskip er en løpende prosess. Derfor bør forpliktelsen til å ha et sett egne regler eller dokumentert evne til å ha egne regler ses i sammenheng med harmoniseringsprosessen, og bør ikke utgjøre noen hindring for virksomheten til anerkjente organisasjoner eller kandidater som kan bli anerkjent.
- (17) De anerkjente organisasjonene bør være forpliktet til å oppdatere sine tekniske standarder og anvende dem på en konsekvent måte for å harmonisere sikkerhetsregler og sikre ensartet gjennomføring av internasjonale regler i Fellesskapet. Dersom de anerkjente organisasjonenes tekniske standarder er identiske eller svært like, bør gjensidig anerkjennelse av

⁵ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

sertifikater for materialer, utstyr og komponenter vurderes i hensiktsmessige tilfeller, idet de mest krevende og strengeste standardene brukes som referanse.

- (18) Samtidig som hver anerkjent organisasjon i prinsippet bør være eneansvarlig i forbindelse med de delene den sertifiserer, vil erstatningsansvaret for anerkjente organisasjoner og produsenter følge de avtalte vilkårene eller eventuelt gjeldende lovgivning i hvert enkelt tilfelle.
- (19) Fordi gjennomsiktighet og utveksling av informasjon mellom berørte parter og allmennhetens rett til tilgang til informasjon er av grunnleggende betydning for å hindre ulykker til sjøs, bør de anerkjente organisasjonene gi havnestatskontrollmyndighetene alle relevante påbudte opplysninger om tilstanden til skipene de har klassert, og gjøre dem tilgjengelige for allmennheten.
- (20) For å hindre at skip skifter klasse for å unngå å måtte utføre nødvendige reparasjoner, bør de anerkjente organisasjonene utveksle all relevant informasjon seg imellom om tilstanden til skip som skifter klasse, og involvere flaggstaten ved behov.
- (21) Vern av immaterialrettigheter for berørte parter i skipsfartsnæringen, herunder skipsverft, utstyrsleverandører og skipsredere, bør ikke hindre normale forretningstransaksjoner og avtalefestede tjenester mellom disse partene.
- (22) Det europeiske sjø sikkerhetsbyrå (EMSA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002⁶, bør gi den nødvendige støtten for å sikre anvendelsen av denne forordningen.
- (23) Ettersom målet for denne forordningen, som er å fastsette tiltak som skal følges av de organisasjonene som foretar inspeksjon, besiktelse og sertifisering av skip i Fellesskapet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- (24) Tiltak som medlemsstatene skal følge i sine forbindelser med de organisasjonene som skal inspisere og besikte skip, er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder

for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse⁷.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Denne forordningen fastsetter tiltak som skal følges av de organisasjonene som foretar inspeksjon, besiktelse og sertifisering av skip, for å sikre samsvar med de internasjonale konvensjonene om sikkerhet til sjøs og hindring av havforurensning, samtidig som adgangen til å yte tjenester fremmes. Dette omfatter utarbeiding og gjennomføring av sikkerhetskrav for skrog, maskineri, elektriske anlegg og betjeningsinnretninger for skip som hører inn under virkeområdet for de internasjonale konvensjonene.

Artikkel 2

I denne forordningen menes med

- «skip» et skip som hører inn under virkeområdet for de internasjonale konvensjonene,
- «internasjonale konvensjoner» Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1. november 1974 (SOLAS 74), unnatt kapittel XI-2 i dens vedlegg, Den internasjonale konvensjon om lastelinjer av 5. april 1966 og Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip av 2. november 1973 (MARPOL), samt protokoller til og endringer av disse konvensjonene og tilhørende koder med status som obligatoriske i alle medlemsstater, i gjeldende versjon,
- «organisasjon» et rettssubjekt, dets datterforetak og alle andre foretak under dets kontroll, som i fellesskap eller hver for seg utfører oppgaver som faller inn under denne forordningens virkeområde,
- «kontroll», med hensyn til bokstav c), rettigheter, kontrakter eller andre midler, rettslige eller faktiske, som enkeltvis eller i kombinasjon gir et rettssubjekt mulighet til å utøve avgjørende innflytelse eller setter dette rettssubjektet i stand til å utføre oppgaver som hører inn under denne forordningens virkeområde,
- «anerkjent organisasjon» en organisasjon som er anerkjent i samsvar med denne forordningen,

⁶ EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1.

⁷ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

- f) «bemyndigelse» handling der en medlemsstat bemyndiger eller delegerer myndighet til en anerkjent organisasjon,
- g) «lovfestet sertifikat» et sertifikat utstedt av eller på vegne av en flaggstat i samsvar med de internasjonale konvensjonene,
- h) «regler og prosedyrer» en anerkjent organisasjons krav til utforming, bygging, utrustning, vedlikehold og besiktelse av skip,
- i) «klassesertifikat» et dokument utstedt av en anerkjent organisasjon der det sertifiseres at et skip er egnet for en særlig bruk eller funksjon i samsvar med de reglene og prosedyrene som den anerkjente organisasjonen har fastsatt og offentliggjort,
- j) «hjemsted» stedet der en organisasjons forretningskontor, hovedadministrasjon eller hovedforetak ligger.

Artikkel 3

1. Medlemsstater som ønsker å gi bemyndigelse til en organisasjon som ennå ikke er anerkjent, skal sende inn en anmodning om anerkjennelse til Kommisjonen, vedlagt fullstendige opplysninger om, og dokumentasjon for, organisasjonens overholdelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, samt kravet om og dens forpliktelse til å overholde bestemmelsene i artikkel 8 nr. 4 og artikkel 9, 10 og 11.
2. Kommisjonen skal sammen med de respektive medlemsstatene som sender inn anmodningen, foreta vurderinger av de organisasjonene som det anmodes om anerkjennelse for, med sikte på å verifisere at organisasjonene oppfyller og forplikter seg til å oppfylle kravene nevnt i nr. 1.
3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 12 nr. 3 nekte å anerkjenne organisasjoner som ikke oppfyller kravene nevnt i nr. 1, eller hvis prestasjonsnivå anses som en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet på grunnlag av kriteriene fastsatt i samsvar med artikkel 14.

Artikkel 4

1. Anerkjennelse skal gis av Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 12 nr. 3.
2. Anerkjennelse skal bare gis til organisasjoner som oppfyller kravene nevnt i artikkel 3.
3. Anerkjennelse skal gis til det relevante rettssubjektet, som er morforetaket til alle rettssubjekter som utgjør den anerkjente organisa-

sjonen. Anerkjennelsen skal omfatte alle rettssubjekter som bidrar til å sikre at denne organisasjonen kan utføre sine tjenester i hele verden.

4. Kommisjonen kan etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 12 nr. 3 begrense anerkjennelsen med hensyn til visse typer skip, skip av en viss størrelse, visse fartsområder, eller en kombinasjon av disse, i samsvar med den dokumenterte kapasiteten og ekspertisen til den aktuelle organisasjonen. I slike tilfeller skal Kommisjonen angi årsakene til begrensningen og på hvilke vilkår begrensningen skal fjernes eller kan utvides. Begrensningen kan når som helst tas opp igjen.
5. Kommisjonen skal utarbeide og regelmessig oppdatere en liste over de organisasjonene som er anerkjent i samsvar med denne artikkelen. Listen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dersom Kommisjonen anser at en anerkjent organisasjon ikke har oppfylt minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller sine forpliktelser i henhold til denne forordningen, eller at en anerkjent organisasjons prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning har blitt betydelig dårligere, men uten at dette utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten og miljøet, skal den kreve at den aktuelle anerkjente organisasjonen skal treffe nødvendige forebyggende og utbedrende tiltak innenfor fastsatte frister for å sikre full overholdelse av disse minstekriteriene og forpliktelsene, og særlig fjerne alle mulige trusler mot sikkerheten eller miljøet, eller på annen måte utbedre årsakene til at prestasjonsnivået har blitt dårligere

Forebyggende og utbedrende tiltak kan omfatte midlertidige beskyttelsestiltak dersom en mulig trussel mot sikkerheten og miljøet er akutt.

Uten at det berører tiltakenes umiddelbare gjennomføring, skal imidlertid Kommisjonen gi alle medlemsstater som har gitt en bemyndigelse til den aktuelle anerkjente organisasjonen, forhåndsvarsel om tiltakene den har til hensikt å treffe.

Artikkel 6

1. I tillegg til tiltakene truffet i henhold til artikkel 5 kan Kommisjonen i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 12 nr. 2 bøtelegge en anerkjent organisasjon

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

- a)
 - hvis grove eller gjentatte manglende oppfyllelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller av forpliktelsene i henhold til artikkel 8 nr. 4 og artikkel 9, 10 og 11,
 - eller
 - hvis dårligere prestasjonsnivå avdekker alvorlige mangler i dens struktur, systemer, prosedyrer eller internkontroller,
 - eller
 - b) som bevisst har gitt uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger til Kommisjonen i forbindelse med dens vurdering i henhold til artikkel 8 nr. 1 eller på annen måte har hindret denne vurderingen.
2. Uten at det berører nr. 1, kan Kommisjonen, dersom en anerkjent organisasjon unnlater å foreta de forebyggende og utbedrende tiltakene som Kommisjonen krever, eller dersom det oppstår unødige forsinkelser, ilegge nevnte organisasjon tvangsmulkt fram til de påkrevde tiltakene er fullt ut gjennomført.
 3. Bøter og tvangsmulker som nevnt i nr. 1 og 2 skal være avskrekkende og stå i et rimelig forhold til tilfellets grovhet og den aktuelle anerkjente organisasjonens økonomiske kapasitet, idet det tas særlig hensyn til i hvilket omfang sikkerheten eller miljøvernet er satt i fare.

De skal ikke ilegges før den anerkjente organisasjonen og den berørte medlemsstaten har fått anledning til å komme med sine merknader.

Det samlede beløpet av bøter og tvangsmulker som ilegges, skal ikke overstige 5 % av den anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning for de tre foregående regnskapsårene for den virksomheten som hører inn under denne forordningens virkeområde.
 4. De europeiske fellesskaps domstol skal ha ubegrenset domsmyndighet til å overprøve Kommisjonens beslutninger om fastsettelse av en bot eller tvangsmulkt. Den kan oppheve, redusere eller øke boten eller tvangsmulkten som er ilagt.

Artikkel 7

1. Kommisjonen skal trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon
 - a) hvis gjentatte og alvorlig manglende overholdelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I eller av forpliktelsene i henhold til denne forordningen er av en slik art at det

utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet,

- b) hvis gjentatte og alvorlige prestasjonssvikt med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning er av en slik art at det utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten og miljøet,
 - c) som forhindrer eller gjentatte ganger legger hindringer i veien for Kommisjonens vurdering,
 - d) som unnlater å betale bøtene og/eller tvangsmulktene nevnt i artikkel 6 nr. 1 og 2, eller
 - e) som søker å oppnå økonomisk dekning eller refusjon av bøter den er ilagt i henhold til artikkel 6.
2. Med hensyn til nr. 1 bokstav a) og b) skal Kommisjonen treffe beslutning på grunnlag av all tilgjengelig informasjon, herunder
 - a) resultatene av sin egen vurdering av den aktuelle anerkjente organisasjonen i henhold til artikkel 8 nr. 1,
 - b) rapporter framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 i direktiv 2009/15/EF,
 - c) analyser av ulykker der skip klasset av de anerkjente organisasjonene har vært innblandet,
 - d) alle gjentatte forekomster av manglene nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a),
 - e) i hvilket omfang flåten i den anerkjente organisasjonens klasse er berørt, og
 - f) mangel på virkning av tiltakene nevnt i artikkel 6 nr. 2.
 3. Tilbaketrekking av anerkjennelse skal besluttes av Kommisjonen på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 12 nr. 3, og etter at den aktuelle anerkjente organisasjonen har fått anledning til å komme med sine merknader.

Artikkel 8

1. Alle anerkjente organisasjoner skal regelmessig og minst hvert andre år vurderes av Kommisjonen sammen med den medlemsstaten som sendte inn den relevante anmodningen om anerkjennelse, for å verifisere at de overholder forpliktelsene i henhold til denne forordningen og oppfyller minstekriteriene fastsatt i vedlegg I. Vurderingen skal begrenses til de delene av de anerkjente organisasjonenes virksomhet som hører inn under denne forordningens virkeområde.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

2. Når Kommisjonen velger ut de anerkjente organisasjonene som skal vurderes, skal den legge særlig vekt på den anerkjente organisasjonens prestasjonsnivå med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning, på ulykkesforekomstene og på de rapportene som medlemsstatene har utarbeidet i samsvar med artikkel 10 i direktiv 2009/15/EF.
3. Vurderingen kan omfatte et besøk til den anerkjente organisasjonens regionale avdelinger samt stikkprøveinspeksjoner av skip, både i fart og under bygging, for å kontrollere den anerkjente organisasjonens prestasjonsnivå. I slike tilfeller skal Kommisjonen, der det er hensiktsmessig, underrette medlemsstaten der den regionale avdelingen ligger. Kommisjonen skal framlegge for medlemsstatene en rapport om resultatene av vurderingen.
4. Alle anerkjente organisasjoner skal hvert år gjøre resultatene av gjennomgåelsen av sitt kvalitetsstyringssystem tilgjengelige for komiteen nevnt i artikkel 12 nr. 1.

Artikkel 9

1. De anerkjente organisasjonene skal sikre at Kommisjonen har tilgang til de opplysningene som er nødvendige for vurderingen nevnt i artikkel 8 nr. 1. Ingen kontraktsvilkår kan påberopes for å begrense slik tilgang.
2. De anerkjente organisasjonene skal i sine kontrakter med skipsredere eller skipsoperatører om utstedelse av lovfestede sertifikater eller klassesertifikater til et skip, sikre at utstedelsen skjer på vilkår av at partene ikke motsetter seg at Kommisjonens inspektører får adgang om bord på dette skipet for formålene i artikkel 8 nr. 1.

Artikkel 10

1. De anerkjente organisasjonene skal rådføre seg med hverandre med jevne mellomrom for å opprettholde likeverdighet og med mål om å harmonisere sine regler og prosedyrer samt gjennomføringen av dem. De skal samarbeide med hverandre med sikte på å oppnå en konsekvent tolkning av de internasjonale konvensjonene, uten at det berører flaggstatenes myndighet. De anerkjente organisasjonene skal i relevante tilfeller bli enige om de tekniske og prosedyremessige vilkårene for sin gjensidige anerkjennelse av klassesertifikatene for materialer, utstyr og komponenter, på grunnlag av likeverdige standarder, idet de

mest krevende og strengeste standardene skal brukes som referans.

Dersom det av alvorlige sikkerhetsgrunner ikke kan oppnås enighet om gjensidig anerkjennelse, skal de anerkjente organisasjonene tydelig angi årsakene til dette.

Dersom en anerkjent organisasjon ved inspeksjon eller på annen måte fastslår at et materiale, en utstyrsdel eller en komponent ikke er i samsvar med sertifikatet, kan den nekte å tillate at materialet, utstyrsdelen eller komponenten plasseres om bord. Den anerkjente organisasjonen skal umiddelbart underrette de andre anerkjente organisasjonene om nektingen og gi en begrunnelse.

De anerkjente organisasjonene skal med hensyn til klassifisering anerkjenne sertifikater for skipsutstyr som er rattmerket i samsvar med rådskonklusjon 96/98/EF av 20. desember 1996 om skipsutstyr⁸.

De skal regelmessig framlegge rapporter for Kommisjonen om vesentlige framskritt i forbindelse med standarder og om gjensidig anerkjennelse av sertifikater for materialer, utstyr og komponenter.

2. Kommisjonen skal innen 17. juni 2014 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, basert på en uavhengig undersøkelse, om hvor langt man er kommet med harmoniseringen av regler og prosedyrer og om gjensidig anerkjennelse av sertifikater for materialer, utstyr og komponenter.
3. De anerkjente organisasjonene skal samarbeide med havnestatskontrollmyndighetene når det gjelder et skip de har klassert, særlig for å lette utbedringen av rapporterte mangler eller andre avvik.
4. De anerkjente organisasjonene skal forsyne sjøfartsmyndighetene i alle medlemsstater som har gitt en bemyndigelse fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2009/15/EF, og Kommisjonen med alle relevante opplysninger om sin klassede flåte, om skifte av klasseselskap, om endring eller oppheving av klasse og om stryking fra klasse, uansett hvilket flagg skipene seiler under.

Opplysninger om skifte av klasseselskap, om endring og oppheving av klasse og om stryking fra klasse, herunder opplysninger om alle utestående besiktelser, utestående pålegg, klassevilkår, driftsvilkår eller driftsbegrensninger utstedt til deres klassede skip – uansett hvilket flagg skipene seiler under – skal også

⁸ EFT L 46 av 17.2.1997, s. 25.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

oversendes elektronisk til den felles inspeksjonsdatabasen som benyttes av medlemsstatene for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll⁹, samtidig med at de registreres i den anerkjente organisasjonens egne systemer og i alle tilfeller senest 72 timer etter hendelsen som ga opphav til kravet om å oversende opplysningene. Disse opplysningene, med unntak av pålegg og klassevilkår som ikke er utestående, skal offentliggjøres på disse anerkjente organisasjonenes nettsteder.

5. De anerkjente organisasjonene skal ikke utstede lovfestede sertifikater til et skip, uansett flagg, som er strøket fra klasse eller som har skiftet klasse av sikkerhetsgrunner, uten at flaggstatens vedkommende myndighet på forhånd har fått anledning til å uttale seg innen en rimelig frist om hvorvidt en fullstendig inspeksjon er nødvendig.
6. Ved skifte av classeselskap fra en anerkjent organisasjon til en annen, skal den avgivende organisasjonen uten unødig opphold gi den mottakende organisasjonen en fullstendig dokumentasjon om skipets historie og særlig underrette den om
 - a) alle utestående besiktelser,
 - b) alle utestående pålegg og klassevilkår,
 - c) driftsvilkår som er utstedt mot skipet, og
 - d) driftsbegrensninger som er utstedt mot skipet.

Nye sertifikater til skipet kan ikke utstedes av den mottakende organisasjonen før alle utestående besiktelser er fullført med tilfredsstillende resultat og alle utestående pålegg eller klassevilkår som tidligere er utstedt mot skipet, er etterkommet i samsvar med den avgivende organisasjonens spesifikasjoner.

Før sertifikatene utstedes, skal den mottakende organisasjonen opplyse den avgivende organisasjonen om utstedelsesdatoen for sertifikatene og bekrefte datoen, stedet og de tiltakene som er truffet for å etterkomme alle utestående besiktelser, utestående pålegg og utestående klassevilkår.

De anerkjente organisasjonene skal utarbeide og gjennomføre hensiktsmessige felles krav for tilfeller av skifte av classeselskap der særlige forholdsregler er nødvendige. Slike tilfeller skal minst omfatte skifte av classeselskap for skip som er 15 år eller eldre, og skifte fra en ikke-ankjent organisasjon til en anerkjent organisasjon.

De anerkjente organisasjonene skal samarbeide med hverandre om en korrekt gjennomføring av bestemmelsene i dette nummeret.

Artikkel 11

1. De anerkjente organisasjonene skal innen 17. juni 2011 etablere og opprettholde en uavhengig kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenhet i samsvar med gjeldende internasjonale kvalitetsstandarder der relevante yrkessammenslutninger innen skipsfartsnæringen kan delta i en rådgivende funksjon.
2. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal utføre følgende oppgaver:
 - a) hyppig og regelmessig vurdering av kvalitetsstyringssystemene til anerkjente organisasjoner, i samsvar med kriteriene i kvalitetsstandard ISO 9001,
 - b) sertifisering av kvalitetsstyringssystemene til anerkjente organisasjoner, herunder organisasjoner som det er anmodet om anerkjennelse av i samsvar med artikkel 3,
 - c) utstedelse av tolkninger av internasjonalt anerkjente standarder for kvalitetsstyringssystemer, særlig for å ta hensyn til anerkjente organisasjoners særtrekk og særlige forpliktelser, og
 - d) vedtakelse av individuelle og kollektive anbefalinger til forbedring av anerkjente organisasjoners prosesser og interne kontrollmekanismer.
3. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal ha nødvendig myndighet og kompetanse til å handle uavhengig av de anerkjente organisasjonene, og skal ha de nødvendige midlene til å utføre sine oppgaver på en effektiv måte og med de høyeste faglige standarder, samtidig som den sikrer uavhengighet for de personene som utfører dem. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal fastsette sine arbeidsmetoder og sin forretningsorden.
4. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten kan be om bistand fra andre eksterne kvalitetsvurderingsorganer.
5. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal gi de berørte partene, herunder flaggstater og Kommisjonen, fullstendige opplysninger om sin årlige arbeidsplan samt om sine funn og anbefalinger, særlig med hensyn til situasjoner der sikkerheten kan ha vært truet.
6. Kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten skal med jevne mellomrom vurderes av Kommisjonen.

⁹ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

7. Kommisjonen skal avgi rapport til medlemsstatene om resultatene og oppfølgingen av sin vurdering.

Artikkel 12

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for sjø-sikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS), nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002¹⁰.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
3. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
4. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 13

1. Denne forordningen kan, uten at dets virkeområde utvides, endres med sikte på å oppdatere minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, særlig på bakgrunn av relevante beslutninger fra IMO.
Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.
2. Endringer av de internasjonale konvensjonene definert i artikkel 2 bokstav b) i denne forordningen kan utelukkes fra denne forordningens virkeområde i henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

Artikkel 14

1. Kommisjonen skal vedta og offentliggjøre
 - a) kriterier for å måle reglenes og prosedyrenes effektivitet samt de anerkjente organisasjonenes prestasjonsnivå med hensyn til sikkerheten og hindringen av forurensning på skip de har klassert, idet det særlig tas hensyn til de dataene som produseres

- innenfor rammen av Paris-memorandumet om havnestatskontroll (Paris MoU)) og/eller tilsvarende ordninger, og
- b) kriterier for å fastslå når prestasjonsnivået skal anses som en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet, som kan ta hensyn til særlige omstendigheter som påvirker mindre organisasjoner eller sterkt spesialiserte organisasjoner.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.

2. Tiltakene som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen ved å utfylle den med hensyn til gjennomføringen av artikkel 6 og eventuelt artikkel 7, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 12 nr. 4.
3. Uten at det berører den umiddelbare anvendelsen av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, kan Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 12 nr. 3 vedta regler for tolkningen av dem, og kan vurdere å fastsette mål for de alminnelige minstekriteriene nevnt i vedlegg I del A nr. 3.

Artikkel 15

1. Organisasjonene som på ikrafttredelsesdatoen for denne forordningen var anerkjent i samsvar med direktiv 94/57/EF, skal beholde sin anerkjennelse, med forbehold for bestemmelsene i nr. 2.
2. Uten at det berører artikkel 5 og 7, skal Kommisjonen innen 17. juni 2010 gjennomgå på nytt alle begrensede anerkjennelser som er gitt i henhold til direktiv 94/57/EF, i lys av artikkel 4 nr. 3 i denne forordningen med sikte på å beslutte, etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 12 nr. 3, om begrensningene skal erstattes av andre eller fjernes.

Artikkel 16

I forbindelse med vurderingen i henhold til artikkel 8 nr. 1 skal Kommisjonen verifisere at innhaveren av anerkjennelsen er det relevante rettssubjektet i organisasjonen som bestemmelsene i denne forordningen får anvendelse på. Dersom dette ikke er tilfelle, skal Kommisjonen treffe en beslutning om endring av nevnte anerkjennelse.

¹⁰ EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

Dersom Kommisjonen endrer anerkjennelsen, skal medlemsstatene tilpasse sine avtaler med den anerkjente organisasjonen for å ta hensyn til endringen.

Artikkel 17

Kommisjonen skal hvert andre år underrette Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordningen.

Artikkel 18

Eventuelle henvisninger til direktiv 94/57/EF i fellesskapsretten og nasjonal rett skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 19

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 23. april 2009.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

P. NEČAS

Formann

Vedlegg I

Minstekriterier for organisasjoner for å få eller beholde fellesskapsanerkjennelse

(nevnt i artikkel 3)

A. ALMINNELIGE MINSTEKRITERIER

1. En anerkjent organisasjon må ha status som rettssubjekt i staten der den har sitt hjemsted. Regnskapene skal være godkjent av uavhengige revisorer.
2. Den anerkjente organisasjonen skal kunne dokumentere bred erfaring i vurdering av utforming og bygging av handelsskip.
3. Den anerkjente organisasjonen skal til enhver tid ha et betydelig personale til å ivareta ledelsesoppgaver, tekniske oppgaver og støtteoppgaver og forskningsoppgaver, som står i forhold til størrelsen på den klassede flåten, dens

sammensetning og organisasjonens deltakelse i bygging og ombygging av skip. Den anerkjente organisasjonen skal på hvert arbeidssted være i stand til, når det er behov for det, å stille til rådighet midler og personale som står i forhold til de oppgavene som skal utføres, i samsvar med de alminnelige minstekriteriene i nr. 6 og 7 og de særlige minstekriteriene i del B.

4. Den anerkjente organisasjonen skal ha og anvende et sett egne omfattende regler og prosedyrer, eller ha dokumentert evne til dette, for utforming, bygging og periodisk besiktelse av handelsskip, av samme kvalitet som internasjonalt anerkjente standarder. De skal offentliggjøres og skal kontinuerlig oppdateres og forbedres gjennom forsknings- og utviklingsprogrammer.
5. Den anerkjente organisasjonens skipsregister skal offentliggjøres en gang i året eller føres i en elektronisk database som er tilgjengelig for allmennheten.
6. Den anerkjente organisasjonen skal ikke være kontrollert av skipsredere eller skipsbyggere eller av andre som på forretningsmessig grunnlag produserer, utruker, reparerer eller driver skip. Den anerkjente organisasjonen skal ikke i vesentlig grad være inntektsmessig avhengig av ett bestemt forretningsforetak. Den anerkjente organisasjonen utfører ikke klassifiseringsoppgaver eller lovfestede oppgaver dersom den er identisk med eller har forretningsmessig, personlig eller familiemessig tilknytning til skipsrederen eller skipsoperatøren. Dette uforenlighetsprinsippet skal også gjelde for inspektørene som er ansatt av den anerkjente organisasjonen.
7. Den anerkjente organisasjonen skal utøve sin virksomhet i samsvar med bestemmelsene fastsatt i vedlegget til IMO-resolusjon A.789(19) om spesifikasjoner for de besiktelses- og sertifiseringsoppgavene som anerkjente organisasjoner utfører på vegne av sjøfartsmyndighetene, i den utstrekning nevnte bestemmelser hører inn under denne forordningens virkeområde.

B. SÆRLIGE MINSTEKRITERIER

1. Den anerkjente organisasjonen skal dekke hele verden ved hjelp av sine fastlønnede inspektører eller, i unntaksvise og behørig begrunnede tilfeller, ved hjelp av fastlønnede inspektører fra andre anerkjente organisasjoner.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

2. Den anerkjente organisasjonen skal være underlagt et sett etiske regler.
3. Den anerkjente organisasjonen skal ledes og administreres på en måte som sikrer fortrolig behandling av de opplysningene som kreves av sjøfartsmyndighetene.
4. Den anerkjente organisasjonen skal gi sjøfartsmyndighetene, Kommisjonen og berørte parter alle relevante opplysninger.
5. Den anerkjente organisasjonen, dens inspektører og tekniske personale skal utføre sitt arbeid uten på noen måte å skade immaterialrettighetene til skipsverft, utstysleverandører og skipsredere, herunder patenter, lisenser, fagkunnskap eller andre typer kunnskap som er rettslig beskyttet på internasjonalt plan, fellesskapsplan eller nasjonalt plan; ikke under noen omstendighet, og uten at dette berører medlemsstatenes og Kommisjonens vurderingsmyndighet, særlig i henhold til artikkel 9, kan den anerkjente organisasjonen eller inspektørene og det tekniske personalet som den sysselsetter, gi videre eller røpe forretningsmessig relevante opplysninger som er innhentet i forbindelse med deres arbeid med inspeksjoner, kontroll og overvåking av skip som er under bygging eller reparasjon.
6. Den anerkjente organisasjonens ledelse skal fastlegge og dokumentere sin politikk og sine mål for kvalitet og sine forpliktelser i den forbindelse, og skal forsikre seg om at politikken blir forstått, iverksatt og opprettholdt på alle nivåer i den anerkjente organisasjonen. Den anerkjente organisasjonens politikk skal vise til mål og indikatorer for prestasjonsnivået på områdene sikkerhet og hindring av forurensning.
7. Den anerkjente organisasjonen skal sikre at
 - a) dens regler og prosedyrer utarbeides og vedlikeholdes på en systematisk måte,
 - b) dens regler og prosedyrer overholdes, og at det foreligger et internt system for måling av tjenestenes kvalitet når det gjelder disse reglene og prosedyren,
 - c) kravene til det lovfestede arbeidet som organisasjonen er bemyndiget til å utføre, oppfylles, og at det foreligger et internt system for måling av tjenestenes kvalitet når det gjelder overholdelse av de internasjonale konvensjonene,
 - d) ansvarsområdene til, myndigheten til og det innbyrdes forholdet mellom personale hvis arbeid påvirker kvaliteten på den anerkjente organisasjonens tjenester, defineres og dokumenteres,
 - e) alt arbeid utføres under kontrollerte forhold,
 - f) et tilsynssystem er på plass, som overvåker de handlingene og det arbeidet som utføres av inspektørene og det tekniske og administrative personalet som er ansatt av den anerkjente organisasjonen,
 - g) inspektørene har omfattende kunnskap om den typen skip de utfører arbeid på, som er relevant for den besiktelsen som skal utføres, samt om de relevante gjeldende kravene,
 - h) det finnes et system for utdanning av inspektører og for kontinuerlig oppdatering av deres kunnskaper,
 - i) det løpende føres fortegnelser som viser at de fastsatte standardene er blitt fulgt på de punktene som de utførte tjenestene omfatter, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt,
 - j) det finnes et omfattende system for planlagt og dokumentert internkontroll av kvalitetsrelatert virksomhet i alle organisasjonens hjemsteder,
 - k) de lovfestede besiktelsene og inspeksjonene som kreves i henhold til det harmoniserte systemet for besiktelse og sertifisering, og som den anerkjente organisasjonen har bemyndigelse til å utføre, utføres i samsvar med bestemmelsene fastsatt i vedlegget og i tillegget til IMO-resolusjon A.948(23) om retningslinjer for besiktelse i henhold til det harmoniserte systemet for besiktelse og sertifisering,
 - l) det er etablert klare og direkte linjer for ansvar og kontroll mellom de anerkjente organisasjonenes sentrale og regionale kontorer og mellom de anerkjente organisasjonene og deres inspektører.
8. Den anerkjente organisasjonen skal ha utarbeidet, gjennomført og skal opprettholde et effektivt internt kvalitetssystem basert på relevante deler av internasjonalt anerkjente kvalitetsstandarder, og i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17020:2004 (inspeksjonsorganer) og med EN ISO 9001:2000 (kvalitetsstyrings-systemer, krav) slik de tolkes og sertifiseres av kvalitetsvurderings- og sertifiseringsenheten nevnt i artikkel 11 nr. 1.
9. Den anerkjente organisasjonens regler og prosedyrer skal gjennomføres på en slik måte at organisasjonen forblir i stand til å legge sin egen, direkte kunnskap og vurdering til grunn for en pålitelig og objektiv erklæring om sikkerheten til de aktuelle skipene i form av

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

- klasesertifikater, som det i sin tur kan utstedes lovfestede sertifikater på grunnlag av.
10. Den anerkjente organisasjonen skal ha de nødvendige midler til å vurdere – ved bruk av kvalifisert fagpersonale og i henhold til bestemmelsene fastsatt i vedlegget til IMO-resolusjon A.913(22) om retningslinjer for myndighetenes gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) – anvendelsen og opprettholdelsen av det land- og skipsbaserte sikkerhetsstyringssystemet som skal omfattes av sertifiseringen.
11. Den anerkjente organisasjonen skal tillate at representanter for sjøfartsmyndighetene og andre berørte parter deltar i utarbeidningen av organisasjonens regler og prosedyrer.

Vedlegg II

Sammenligningstabell

Direktiv 94/57/EF	Direktiv 2009/15/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 bokstav a)	Artikkel 2 bokstav a)	Artikkel 2 bokstav a)
Artikkel 2 bokstav b)	Artikkel 2 bokstav b)	–
Artikkel 2 bokstav c)	Artikkel 2 bokstav c)	–
Artikkel 2 bokstav d)	Artikkel 2 bokstav d)	Artikkel 2 bokstav b)
Artikkel 2 bokstav e)	Artikkel 2 bokstav e)	Artikkel 2 bokstav c)
–	Artikkel 2 bokstav f)	Artikkel 2 bokstav d)
Artikkel 2 bokstav f)	Artikkel 2 bokstav g)	Artikkel 2 bokstav e)
Artikkel 2 bokstav g)	Artikkel 2 bokstav h)	Artikkel 2 bokstav f)
Artikkel 2 bokstav h)	Artikkel 2 bokstav i)	Artikkel 2 bokstav g)
Artikkel 2 bokstav i)	Artikkel 2 bokstav k)	Artikkel 2 bokstav i)
–	Artikkel 2 bokstav j)	Artikkel 2 bokstav h)
Artikkel 2 bokstav j)	Artikkel 2 bokstav l)	–
Artikkel 2 bokstav k)	–	Artikkel 2 bokstav j)
Artikkel 3	Artikkel 3	–
Artikkel 4 nr. 1 første punktum	–	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 4 nr. 1 andre punktum	–	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 4 nr. 1 tredje punktum	–	–
Artikkel 4 nr. 1 fjerde punktum	–	Artikkel 4 nr. 1
–	–	Artikkel 3 nr. 3
–	–	Artikkel 4 nr. 2, 3 og 4
–	–	Artikkel 5
–	–	Artikkel 6
–	–	Artikkel 7
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 4 nr. 1	–
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 4 nr. 2	–

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

Direktiv 94/57/EF	Direktiv 2009/15/EF	Denne forordningen
Artikkel 6 nr. 1, 2, 3 og 4	Artikkel 5 nr. 1, 2, 3 og 4	–
Artikkel 6 nr. 5	–	–
Artikkel 7	Artikkel 6	Artikkel 12
Artikkel 8 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a)	–
Artikkel 8 nr. 1 andre strekpunkt	–	Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 8 nr. 1 tredje strekpunkt	Artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)	–
–	Artikkel 7 nr. 1 andre ledd	Artikkel 13 nr. 1 andre ledd
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 7 nr. 2	–
Artikkel 8 nr. 2 andre ledd	–	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1	–	–
Artikkel 9 nr. 2	–	–
Artikkel 10 nr. 1 innledende tekst	Artikkel 8	–
Artikkel 10 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 10 nr. 2, 3 og 4	–	–
Artikkel 11 nr. 1 og 2	Artikkel 9 nr. 1 og 2	–
Artikkel 11 nr. 3 og 4	–	Artikkel 8 nr. 1 og 2
Artikkel 12	Artikkel 10	–
Artikkel 13	–	–
Artikkel 14	Artikkel 11 nr. 1 og 2	–
–	Artikkel 11 nr. 3	–
–	Artikkel 12	–
–	–	Artikkel 9
Artikkel 15 nr. 1	–	Artikkel 10 nr. 1 og 2
Artikkel 15 nr. 2	–	Artikkel 10 nr. 3
Artikkel 15 nr. 3	–	Artikkel 10 nr. 4
Artikkel 15 nr. 4	–	Artikkel 10 nr. 5
Artikkel 15 nr. 5	–	Artikkel 10 nr. 6 første, andre, tredje og femte ledd
–	–	Artikkel 10 nr. 6 fjerde ledd
Artikkel 16	Artikkel 13	–
Artikkel 17	Artikkel 16	–
–	Artikkel 14	–
–	Artikkel 15	–
–	–	Artikkel 11

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

Direktiv 94/57/EF	Direktiv 2009/15/EF	Denne forordningen
		Artikkel 14
		Artikkel 15
		Artikkel 16
		Artikkel 17
		Artikkel 18
		Artikkel 19
Vedlegg		Vedlegg I
	Vedlegg I	
	Vedlegg II	Vedlegg II

Vedlegg 2

EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 av 8. desember 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

1. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (omarbeiding)¹, rettet ved EUT L 74 av 22.3.2010, s. 1, skal innlemmes i EØS-avtalen.
2. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/492 av 25. mars 2019 om endring av forordning (EF) nr. 391/2009 i forbindelse med Det forente kongerikes utmelding av Unionen² skal innlemmes i EØS-avtalen.
3. Kommisjonsforordning (EU) nr. 788/2014 av 18. juli 2014 om fastsettelse av nærmere regler for ilegging av bøter og tvangsmulkt og tilbaketrekking av anerkjennelse av organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, i henhold til artikkel 6 og 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009³, rettet ved EUT L 234 av 7.8.2014, s. 15, skal innlemmes i EØS-avtalen.
4. Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1355/2014 av 17. desember 2014 om endring av forordning (EF) nr. 391/2009 med hensyn til Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) vedtakelse av visse koder og tilhørende endringer av visse konvensjoner og protokoller⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.
5. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse (omarbeiding)⁵ skal innlemmes i EØS-avtalen.
6. Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2014/111/EU av 17. desember 2014 om endring av direktiv 2009/15/EF med hensyn til Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) vedtakelse av visse koder og tilhørende endringer av visse konvensjoner og protokoller⁶ skal innlemmes i EØS-avtalen.
7. Kommisjonsbeslutning av 30. september 2009 om forlengelse, uten begrensninger, av fellesskapsanerkjennelsen av det polske skipsregisteret (2009/728/EF)⁷ skal innlemmes i EØS-avtalen.
8. Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/669 av 24. april 2015 om oppheving av vedtak 2007/421/EF om offentliggjøring av en liste over anerkjente organisasjoner som er meldt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 94/57/EF⁸ skal innlemmes i EØS-avtalen.
9. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 13. desember 2013 om endring av anerkjennelsen av Det Norske Veritas i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (2013/765/EU)⁹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
10. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 14. mai 2014 om EU-anerkjennelse av det kroatisk skipsregisteret i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (2014/281/EU)¹⁰ skal innlemmes i EØS-avtalen.

¹ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11.

² EUT L 85I av 27.3.2019, s. 5.

³ EUT L 214 av 19.7.2014, s. 12.

⁴ EUT L 365 av 19.12.2014, s. 82.

⁵ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47.

⁶ EUT L 366 av 20.12.2014, s. 83.

⁷ EUT L 258 av 1.10.2009, s. 34.

⁸ EUT L 110 av 29.4.2015, s. 24.

⁹ EUT L 338 av 17.12.2013, s. 107.

¹⁰ EUT L 145 av 16.5.2014, s. 43.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

11. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/668 av 24. april 2015 om endring av anerkjennelsen av visse organisasjoner i samsvar med artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009¹¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
12. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/1327 av 1. august 2016 om EU- anerkjennelse av det indiske skipsregisteret i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip¹² skal innlemmes i EØS-avtalen.
13. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 24.3.2017 om endring av anerkjennelsen av Bureau Veritas SA – Registre international de classification de navires et d'aeronefs (BV) i samsvar med artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip skal innlemmes i EØS-avtalen.
14. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 29.6.2020 om endring av anerkjennelsen av Bureau Veritas Marine & Offshore SAS i samsvar med artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 skal innlemmes i EØS-avtalen.
15. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1227 av 27. juli 2021 om endring av anerkjennelsen av DNV GL AS i samsvar med artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009¹³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
16. Liste over organisasjoner anerkjent på grunnlag av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 29. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip¹⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.
17. Forordning (EF) nr. 391/2009 fastsetter kriterier for anerkjennelse og forpliktelser for anerkjente organisasjoner, inkludert bestemmelser om bøter og tvangsmulkt.
18. På grunn av særlige omstendigheter, særlig at Kommisjonen gir anerkjennelse til organisasjoner, at overtredelsene påvirker Unionen og dens interesser, og den komplekse og tekniske naturen til framgangsmåtene ved vurdering og overtredelse, bør EFTAs overvåkingsorgan samarbeide tett med Kommisjonen og avvente Kommisjonens vurdering og forslag til tiltak før det treffer en beslutning om ilegging av bøter og tvangsmulkt overfor organisasjoner som er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, og som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat.
19. Ingen av bestemmelsene i denne beslutning skal forstås slik at de på noen måte begrenser Kommisjonens oppfyllelse av sine forpliktelser etter EU-retten i forbindelse med dens oppgaver knyttet til anerkjennelse, vurdering og, der det er relevant, ilegging av korrigerende tiltak eller sanksjoner overfor anerkjente organisasjoner som ikke er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, og som ikke har sitt hovedforetak i en EFTA-stat.
20. EØS-avtalens vedlegg XIII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XIII gjøres følgende endringer:

1. Teksten i nr. 55b (rådsdirektiv 94/57/EF) skal lyde:
 - «**32009L0015**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse (omarbeiding) (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47), endret ved:
 - **32014L0111**: Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2014/111/EU av 17. desember 2014 (EUT L 366 av 20.12.2014, s. 83).»
2. Etter nr. 55d (europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/21/EF) tilføyes følgende:
 - «55e. **32009R0391**: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (omarbeiding) (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11), rettet ved EUT L 74 av 22.3.2010, s. 1, endret ved:
 - **32014R1355**: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1355/2014 av 17. desember 2014 (EUT L 365 av 19.12.2014, s. 82),
 - **32019R0492**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/492 av 25. mars 2019 (EUT L 85I av 27.3.2019, s. 5).

¹¹ EUT L 110 av 29.4.2015, s. 22.

¹² EUT L 209 av 3.8.2016, s. 15.

¹³ EUT L 269 av 28.7.2021, s. 143.

¹⁴ EUT C 466 av 7.12.2022, s. 24.

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

a. I artikkel 3:

i. i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

‘EFTA-stater som ønsker å gi bemyndigelse til en organisasjon som ennå ikke er anerkjent, skal sende inn en anmodning om anerkjennelse til EFTAs overvåkingsorgan, vedlagt fullstendige opplysninger om og dokumentasjon for organisasjonens overholdelse av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I, samt om kravet om og dens forpliktelse til å overholde bestemmelsene i artikkel 8 nr. 4 og artikkel 9, 10 og 11. EFTAs overvåkingsorgan skal oversende anmodningen til Kommisjonen.’

ii. i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

‘Dersom anmodningen er sendt inn av en EFTA-stat, skal Kommisjonen, sammen med den respektive EFTA-staten og i nært samarbeid med EFTAs overvåkingsorgan, foreta vurderinger av de organisasjonene som det anmodes om anerkjennelse for, med sikte på å verifisere at organisasjonene oppfyller og forplikter seg til å oppfylle kravene nevnt i nr. 1.’

b. I artikkel 5 skal nytt ledd lyde:

‘Dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal oppgavene ovenfor som er pålagt Kommisjonen, utføres i nært samarbeid med EFTAs overvåkingsorgan. Ethvert forebyggende og utbedrende tiltak overfor en organisasjon som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal treffes av EFTAs overvåkingsorgan. Kommisjonen skal framlegge sin vurdering og et forslag til handlemåte for EFTAs overvåkingsorgan.’

c. I artikkel 6:

i. i nr. 1 og 2 skal nytt ledd lyde:

‘Dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal oppgavene ovenfor som er pålagt Kommisjonen, utføres av EFTAs overvåkingsorgan. Kommisjonen skal framlegge sin vurdering og et forslag til

handlemåte for EFTAs overvåkingsorgan.’

ii. i nr. 4 skal ordene ‘eller, når det gjelder beslutninger truffet av EFTAs overvåkingsorgan, EFTA-domstolen’ tilføyes etter ordene ‘De europeiske fellesskaps domstol’.

d. I artikkel 7:

i. i nr. 1 bokstav c) skal ordene ‘og, når det gjelder organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgans vurdering’ tilføyes etter ordene ‘Kommisjonens vurdering’,

ii. i nr. 2 bokstav a) skal ordene ‘og, når det gjelder organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgans vurdering’ tilføyes etter ordene ‘sin egen vurdering’,

iii. i nr. 3 skal ordene ‘, på anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat,’ tilføyes etter ordet ‘initiativ’.

e. I artikkel 8:

i. i nr. 1 og 2 skal nytt ledd lyde:

‘Dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal vurderingene foretas av EFTAs overvåkingsorgan, sammen med den respektive EFTA-staten og i nært samarbeid med Kommisjonen.’

ii. i nr. 3 skal nytt ledd lyde:

‘Dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal oppgavene ovenfor som er pålagt Kommisjonen, utføres av EFTAs overvåkingsorgan i nært samarbeid med Kommisjonen.’

f. I artikkel 10:

i. i nr. 1 skal ordene ‘eller, når det gjelder organisasjoner som er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘Kommisjonen’,

ii. i nr. 4 skal ordene ‘og EFTA-stater’ tilføyes etter ordet ‘medlemsstater’,

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

ordene 'og EFTA-statene' tilføyes etter ordet 'medlemsstatene' og ordene 'og EFTAs overvåkingsorgan, der det er relevant,' tilføyes etter ordet 'Kommissjonen'.

g. I artikkel 11:

- i. i nr. 5 skal ordene 'EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'flaggstater',
- ii. i nr. 7 skal ordene 'og til EFTA-statene' tilføyes etter ordet 'medlemsstatene'.

h. I artikkel 16 skal ordene 'og EFTA-statene' tilføyes etter ordet 'medlemsstatene'.

55ea. **32009D0728**: Kommisjonsbeslutning av 30. september 2009 om forlengelse, uten begrensninger, av fellesskapsanerkjennelsen av det polske skipsregisteret (2009/728/EF) (EUT L 258 av 1.10.2009, s. 34).

55eb. **32013D0765**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 13. desember 2013 om endring av anerkjennelsen av Det Norske Veritas i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (2013/765/EU) (EUT L 338 av 17.12.2013, s. 107), endret ved:

- Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2017) 1881 av 24.3.2017,
- Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2020) 4226 av 29.6.2020,
- **32021D1227**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1227 av 27. juli 2021 (EUT L 269 av 28.7.2021, s. 143).

55ec. **32014D0281**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 14. mai 2014 om EU-ankjennelse av det kroatisk skipsregisteret i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (2014/281/EU) (EUT L 145 av 16.5.2014, s. 43).

55ed. **32015D0668**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/668 av 24. april 2015 om endring av anerkjennelsen av visse organisasjoner i samsvar med artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 110 av 29.4.2015, s. 22).

55ee. **32015D0669**: Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/669 av 24. april 2015 om oppheving av vedtak 2007/421/EF om offentliggjøring av en liste over anerkjente

organisasjoner som er meldt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 94/57/EF (EUT L 110 av 29.4.2015, s. 24).

55ef. **32016D1327**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/1327 av 1. august 2016 om EU-ankjennelse av det indiske skipsregisteret i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (EUT L 209 av 3.8.2016, s. 15).

55eg. **52022XC1207(01)**: Liste over organisasjoner anerkjent på grunnlag av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 29. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip (EUT C 466 av 7.12.2022, s. 24).

55f. **32014R0788**: Kommisjonsforordning (EU) nr. 788/2014 av 18. juli 2014 om fastsettelse av nærmere regler for ilegging av bøter og tvangsmulfter og tilbake trekking av anerkjennelse av organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, i henhold til artikkel 6 og 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 214 av 19.7.2014, s. 12), rettet ved EUT L 234 av 7.8.2014, s. 15.

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

- a. Når det gjelder bestemmelsene om gjennomføringen av artikkel 6 i forordning (EF) nr. 391/2009, skal ordet 'Kommissjonen' forstås som 'EFTAs overvåkingsorgan dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat'.
- b. I artikkel 10 nr. 1 skal ordene ' , på anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan dersom det dreier seg om organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat,' tilføyes etter ordet 'initiativ'.
- c. I artikkel 11:
 - i. i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

'Når det gjelder EFTA-statene, skal anmodningen sendes til EFTAs overvåkingsorgan, sammen med dokumentasjonen nevnt i nr. 3. EFTAs overvåkingsorgan skal videresende anmodningen og dokumentasjonen til Kommisjonen.'
 - ii. i nr. 7 skal nytt ledd lyde:

Endringer i lov om skipssikkerhet og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 326/2023 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 391/2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip

‘Dersom anmodningen er framsatt av en EU-medlemsstat og gjelder organisasjoner som har sitt hovedforetak i en EFTA-stat og er anerkjent på grunnlag av en anmodning fra en EFTA-stat, skal Kommisjonen også videresende anmodningen og tilhørende dokumentasjon til EFTAs overvåkingsorgan.’.

- d. I artikkel 16 skal nytt nummer lyde:
«6. Innsyn i dokumenter og annen dokumentasjon som Kommisjonen har samlet inn, skal være underlagt EFTAs overvåkingsorgans gjeldende regler.’.
- e. I artikkel 22 nr. 4 skal ordene ‘eller EFTA-domstolen dersom det dreier seg om beslutninger truffet av EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordene ‘Den europeiske unions domstol’.
- f. I artikkel 23 nr. 4 bokstav b) skal ordene ‘eller EFTA-domstolen dersom det dreier seg om beslutninger truffet av EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordene ‘Den europeiske unions domstol’.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 391/2009, rettet ved EUT L 74 av 22.3.2010, s. 1, (EU) nr. 788/2014, rettet ved EUT L 234 av 7.8.2014, s. 15, og (EU) 2019/492, gjennomføringsforordning (EU)

nr. 1355/2014, direktiv 2009/15/EF, gjennomføringsdirektiv 2014/111/EU, beslutning 2009/728/EF og (EU) 2015/669, gjennomføringsbeslutning 2013/765/EU, 2014/281/EU, (EU) 2015/688, (EU) 2016/1327 og (EU) 2021/1227 og gjennomføringsbeslutning C(2017) 1881 av 24.3.2017 og C(2020) 4226 av 29.6.2020 og liste 2022/C 466/07 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 9. desember 2023, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt¹⁵.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 8. desember 2023.

For EØS-komiteen
Pascal Schafhauser
Formann

¹⁵ Forfatningsrettslige krav angitt.

